

[Elgaard.]

I § 11, 2det Stykke, staar en Bestemmelse om, at til Skolekommissionen kan der vælges Medlemmer udenfor Byraadets Midte. Der er vel fra adskillige Sider ofte peget paa, at dette i givet Fald kunde have Betydning, men jeg vil ogsaa gerne pege paa, at helt ufarligt er det maaske heller ikke, idet Forholdet er det, at det er Byraadets Medlemmer, der har Ansvar for de Beslutninger, der træffes indenfor disse Omraader, og Folk, der kaldes ind i Arbejdet udefra, er ikke i den Grad under Ansvar, som Byraadsmedlemmerne igennem deres Valgmandat er det.

Endvidere vil jeg gerne til § 11 gøre en Bemærkning vedrørende 4de Stykke angaaende Protokollen, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Bresemann omtalte. Min Opfattelse af Betydningen af dette er en lidt anden end det ærede Medlem Hr. Bresemanns. Jeg mener ikke, det er en praktisk Foranstaltning, som man i og for sig har nødig at fastslaa i en Lovparagraf; men det kan jo være nødvendigt med Hensyn til, at Byraadets forskellige Medlemmer kan blive underrettet om, hvilke Beslutninger man træffer i et Udvalg om denne eller hin Sag. Almindeligvis er det jo dog saadan, ogsaa for Sagerne i de staaende Udvalg, at man rent partimæssigt behandler Spørgsmaalene i Gruppemøder, og — der skal i Protokollen efter Forslaget jo ikke staa andet end den Beslutning, der træffes — de Byraadsmedlemmer, der ikke er Medlemmer af Udvalget, vil da altid være underrettet om, hvilke Beslutninger der er truffet indenfor Udvalget.

I trediesidste Stykke i § 11 er der Forslag om at forøge Medlemstallet i et staaende Byraadsudvalg. Det er klart, at denne Bestemmelse foreslaas for at skaffe Mindretallet Repræsentation der. Dette Forhold er neppe saa vel motiveret, som man maaske ved første Øjekast kan synes. Thi Virkningen deraf ophæves, havde jeg nær sagt, af den Bestemmelse, der siger, at der ikke maa ske nogen Flertalsforskydning; hvis et Mindretal ved denne ene Stemme mere ændrer Flertallet, maa Flertallets Mandater ogsaa forøges.

Derved vil, som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem Hr. Bresemann, disse Udvalg kunne blive ret store i adskillige af vore Købstæder. Og ved de staaende Byraadsudvalgs vigtigere Beslutninger kan Vejen vel heller ikke være spærret selv for et Mindretal, der ikke er repræsenteret i Udvalget, til at blive holdt à jour med, hvad der foregaar. Det er vel den alminde-

lige Praksis her som paa andre Omraader, at Sagerne ligger i alt Fald i en vis Periode til Gennemgang for Byraadets Medlemmer, og mon de ikke ogsaa i mange Tilfælde cirkulerer mellem Medlemmerne?

Jeg vil derfor mene, at Bestemmelsen ikke har den Værdi og ikke er saa nødvendig af Hensyn til Mindretallenes Arbejdsvilkaar indenfor Byraadene, som man maaske vil tro. Men der er jo intet til Hinder for, at dette Spørgsmaal lige saavel som andre kan komme til nærmere Forhandling i det kommende Udvalg.

Den Udeladelse, der er i § 16, overfor Forslaget i Fjor vedrørende Overdragelse til vilige, ulønnede Mænd og Kvinder af Stillingen som Fattigforstandere, skal jeg ikke opholde mig ved. Detspiller vel ikke nogen større Rolle, og det er jo den højtærede Ministers Mening, at der intet er til Hinder for, hvis man fra Byraadets Side gennem Vedtægten vil bruge denne Praksis fremdeles, at dette da kan ske.

I Anledning af § 19, 5te Stykke, vil jeg stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, om der ikke foreligger et Tilfælde, hvor man fra en enkelt Købstadhavn har ønsket en Ændring i Havnetaksterne, men hvor dette Ønske ikke har kunnet imødekommes fra Ministeriets Side.

Jeg kommer derefter til § 20, 1ste Stykke, der omhandler Købstædernes Kirkebestyrelser. I det Lovforslag, der blev fremsat af den tidligere Indenrigsminister i Landstinget i Fjor, var det i § 20, 1ste Stykke, foreslaaet, at Byraadet skulde vælge af sin Midte et til Folkekirken hørende Medlem til at tage Sæde i hver af Købstadens Kirkebestyrelser. Den højtærede nuværende Indenrigsminister har ændret dette til 2 Medlemmer.

Der kan ligge den saare rigtige Motivering herfor, at hvis der i Byraadet er to store Grupper, to Hovedgrupper, om jeg maa bruge det Udtryk, er det rimeligt, hvis i det hele taget Byraadet skal være repræsenteret i Kirkebestyrelserne, at hver af disse store Grupper kan faa et Medlem valgt. Denne Motivering er i og for sig rimelig, og Byraadenes Ønsker i saa Henseende er saare vel kendte og har været fremført adskillige Gange, siden de ved Loven af 1922 mistede den ene Repræsentant, de havde.

Men medens man fra Byraadenes Side ønsker en saadan Repræsentation, ikke mindst af Hensyn til Kirkebestyrelsernes økonomiske Arbejde, er det paa den anden Side antagelig ogsaa saadan, at man indenfor de mere kirkelige Kredse ikke nærer noget særligt Ønske, for ikke at sige det anderledes, om at imødekomme Byraadenes